

Forfatter: Engelbreth, Wolf Frederik

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Engelbreth, Wolf Frederik (1825-11-21)

Citation: Engelbreth, Wolf Frederik: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Engelbreth, Wolf Frederik (1825-11-21)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 361. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000208.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Engelbreth, Wolf Frederik, *Breve fra J.P. Mynster*,

*Fra (Provst) Engelbreth. *)*
Lydersløv 21. Nov. 1825.

Kiere, høitagede Ven!

Med den hierteligste Taksigelse følge de laante Bøger tilbage. Autenrieth, synes mig, udvikler med høi Grad af Sandsynlighed, at Mennesket hører en høiere Verden til, og som en Stemme fra en Medicus og Naturkhdig er hans Bog mærkelig, da elleve de fleste blandt hine lade sig fængsle af de nærliggende Tilsyneladelser, hefte Blikket til Jorden, og kan ikke faae det opad. Det synes mig ogsaa, vor Tids „rationale Theologer kan tage sig hans Ord til Hierte; thi ogsaa for dem er en høiere Verdens Indgriben i den jordiske en Daarlighed. De har fuldelig Ret, at „Alt bliver fattigt uden Aabenbaringen; den er det, som giver Fylde og Runding. Dog troer jeg, at denne Forfatter ikke er den ugunstig.

Tholuck „Von der Sünde ." læste jeg med megen Fornøielse; paa sine Steder henkastes vel mange Blomster, men Tonen i det hele behager. — Neander: „Geist des Tertullianus" har jeg, derfor takker jeg for det gode Tilbud. Jeg troer, at hans Foretagende at ville udgive en Kirkehistorie vil blive heldigt, da han med sin Gemytlighed vil være istand til at give os mere af Kirkehistoriens Aand, end mange Andre, som mere give os dens Legeme end dens Aand.

For Deres smukke Prædiken om christelig Viisdom takker jeg Dem paa det venskabeligste. Den vakte næsten Fortrydelse hos mig, at have givet mig ud paa Kamppladsen; men da jeg var mig bevidst, at jeg havde søgt at undertrykke hvert Udtryk, der kunde betragtes som personligt, og kun holdt mig s. 362 til Sagen ved dette mit „Forsvar for Luther" — hvem jeg ærer og agter, ja jeg kan sige med Sandhed: elsker, saa høst, at der gaaer faa Dage forbi, hvori jeg jo læser i hans Skrifter — saa lod jeg det gaae sin Gang og sin Skiebne imøde. — Jeg haaber, at Reiel har sendt Dem et Exemplar af Skriftet.

Er Dem noget Skrift af Nyere bekiendt, som isærdeleshed betragter det rette Forhold mellem Fornuft og Aabenbaring fra den christelige Side, vilde De meget forbinde mig, om De ved Lejlighed vilde meddele mig Underretning derom, hvilket De iblandt flere anseer for det bedste. Meget har i den Henseende behaget mig Stendel „Über die Haltbarkeit des Glaubens an geschichtliche höhere Offenbarung Gottes" ; men mueligt De kiender et endnu tienligere Skrift.